

Đi Thăm Toronto

Ngọc Hạnh

Một buổi sáng cuối mùa hè, chị P. và tôi đi Canada để vừa viếng cảnh, vừa thăm người bạn đã lâu chị không gặp. Chị ao ước được gặp bạn vì có người hơn mười năm, chị chỉ trò chuyện qua điện thoại.

Bạn tôi người thanh tú, nói năng nhỏ nhẹ, có kiến thức, lẽ ra bạn có cuộc sống lứa đôi hạnh phúc, nằng đi đâu, chàng đi đó nhưng thời gian đổi thay, chàng đi đường khác. Bạn tôi thản nhiên, không phàn nàn, trách móc, chúng tôi cùng đi giang hồ với nhau. Tuy tôi thăm thú nhiều nơi, chỗ này chỗ nọ nhưng toàn đi với một nhóm bạn bè hay gia đình hoặc đoàn du lịch, không phiền hà ai, nay đến quấy nhiễu người bạn của bạn, tôi không hăm hờ như những lần đi chơi xa trước.

Chúng tôi đến phi trường Dulles ở Virginia vào sáng sớm để đi Toronto. Hành khách khá đông. Phi cơ nhỏ, chờ đầy khách, bay chừng khoảng hơn một tiếng, phi cơ đáp xuống phi đạo. Tôi nghe nói nếu lái xe phải mất hơn mười tiếng. Chúng tôi gọi taxi về nhà bạn, chỉ mất 37 Gia kim. Chị S., người bạn mới của tôi cư ngụ trong một chung cư khang trang, vườn hoa cây cảnh bao quanh xinh đẹp và mát mẻ.

Bãi đậu xe chung cư rộng rãi, thoáng mát. Chị S. xuống nhà đón chúng tôi, đưa về phòng chị ở tầng 5 chung cư. Chao ơi, căn phòng chị rất ư xinh xắn, ấm cúng, sạch sẽ và rộng rãi. Chị niềm nở mời chúng tôi uống nước, dùng trái cây chị mua sẵn và nghỉ ngơi giây lát, sau đó tiếp tục ăn món khác. Phòng chị dành cho chúng tôi có cửa sổ nhìn ra đường, tĩnh mịch, thi vị quá ! Tưởng chị ở một mình, hóa ra chị ở với Mẹ. Hôm ấy chị gọi Mẹ tới nhà người anh cùng chung cư để bạn bè có thể chuyện trò thông thả. Chị bảo tôi Canada mùa đông tuyết nhiều lắm, chị mua chung cư để khỏi

cào tuyết hay trồng cây cảnh, sẽ có người chăm lo việc đó. Thật vậy, lúc chúng tôi đến, thấy trước sân vài người làm vườn đang lúi húi trồng hoa xen cỏ. Có lẽ thấy chị có lý nên anh chị và cô cháu cũng mua luôn một căn chung cư như chị, vừa gần gũi nhau lại tiện việc đi lại trong thành phố.

Chị S. cho chúng tôi ăn bún chả. Thịt chị ướp từ hôm trước, chị làm theo cách thức người Huế. Mùi thịt ướp gia vị thơm ngát. Chị em cùng nhau dọn thức ăn, bày bàn, chiên thịt, làm nước mắm... Lạ miệng, thực khách tiêu thụ gần hết đĩa chả. Chị ân cần khuyến khích chúng tôi ăn nhiều nhiều xong tráng miệng bằng trái cây. Những trái nhãn mọng nước, trái xoài vàng ửng, ngọt lịm, những lời nói chân tình, tôi có cảm tưởng như quen chị đã lâu. Chúng tôi đã định ở chơi với chị hai ngày nên chị sắp xếp chương trình để chúng tôi có thể xem được nhiều nơi.

Chúng tôi ghé Kensington Market, mua một ít vật dụng. Mới mở cửa hơi lạnh trong cửa hàng tỏa ra mát quá làm chúng tôi tỉnh táo, khỏe cả người. Siêu thị này lớn, nhiều hàng hóa, từ các vật dụng thường trong nhà đến thức ăn, hoa quả, các loại bánh, mỹ phẩm. Chị bảo mua trái cây và thịt cá đến chợ Tàu ngon và nhiều, dễ chọn lựa hơn. Chị lại đưa chúng tôi đến phố Tàu (Chinatown). Đường phố tấp nập người đi lại, hàng hóa bày cả ra lề đường. Đủ các loại cây cảnh, quần áo, kiếng mát...

Chúng tôi đến khu bán trái cây: xoài, nhãn, chôm chôm, măng cụt, bòn bon, na, trái vải, lê, nho, táo... bày bán từ trong tiệm đến ngoài đường. Có nơi trái cây tươi tốt, có nơi xem chừng đã cũ, giá hạ hơn nơi khác. Bạn tôi chưa nếm trái chôm chôm từ khi rời quê hương, đã hơn 30 năm. Chị mua một ít dù bên ngoài xem chừng kém tươi, tuy thế hương vị còn đậm đà hơn trái cây hộp. Ở khu này có nhiều tiệm ăn Trung Hoa và một vài tiệm Việt Nam. Phần lớn nhân viên các cửa hàng người Hoa nói thạo tiếng Việt. Chị S. ghé vào một tiệm bán bánh mì thịt rất đông khách, mua bánh mì, chè và vài loại bánh khác. Chị chuẩn bị cho chúng tôi đi viếng Toronto Islands. Chúng tôi đi qua mấy con đường chính, đến Canadian National Tower, Skydome, thấy các chung cư đắt tiền ở thị xã, xem các cao ốc đồ sộ nguy nga, các cửa hiệu bán quần áo đẹp, các nhà hàng sang trọng ở các đường Young, Queen, Bay, Wellington, King...

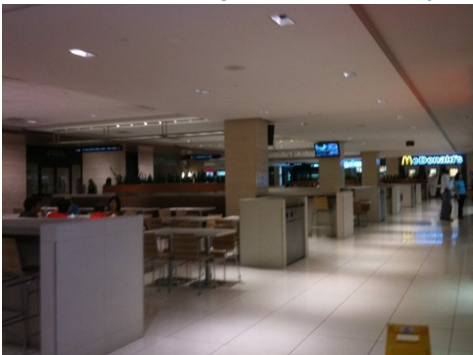
Chị S. mua vé cho chúng tôi đi Toronto Islands. Từ Ferry Dock đến đảo độ 30-40 phút. Ferry khá đẹp, rộng rãi, chở cả vài trăm người, rẽ nước tiến về đảo đầy cây xanh xa xa. Gió hồ thổi thật mát làm tôi liên tưởng đến Vịnh Hạ Long, bến phà quê nhà. Muốn đến các hòn đảo nhỏ Vịnh Hạ Long, du khách cũng đi bằng tàu hay thuyền gắn máy nhỏ chở khoảng 5-15 người. Tôi ước ao Việt Nam có đủ các phương tiện chuyên chở tiện nghi và rộng rãi để thu hút đông đảo du khách như nơi này vì Vịnh Hạ Long cũng đẹp, thơ mộng.

Đến đảo, chúng tôi theo con đường phẳng phiu, nằm giữa công viên cỏ cây xanh mát. Chúng tôi cùng đi đến hồ khá rộng, nước xanh xanh. Gió thổi nhẹ làm nước hồ gợn sóng lăn tăn... Dưới hồ nhiều thiên nga bơi lội nhởn nhơ, cả thiên nga thật và thiên nga nhân tạo. Thiên nga hay thuyền gỗ làm thành hình thiên nga chở được hai người, thường là người trẻ tuổi. Nếu vào ảnh những con thiên nga giả này trông rất đẹp và thiên nga thật chỉ còn bé xíu giữa hồ nước rộng.

Trên bờ những cây liễu to và bé cho bóng mát. Vài băng gỗ, những băng đá to đặt rải rác chung quanh hồ cho du khách nghỉ chân hay trò chuyện. Cầu gỗ sơn đỏ bắc ngang qua lối đi gần hồ. Phong cảnh thực thơ mộng, lãng mạn đáng yêu, nếu cùng đi với gia đình, trẻ con hay người yêu thì thật vô cùng thú vị. Chị S. mới kết hôn độ 1 năm, mắt chị sáng ngời hạnh phúc khi nhắc đến chồng. Chị bảo phu quân của chị ở bên xứ Cờ Hoa, chị chưa theo được vì Mẹ đang cần chị. Tuy thế hai người đều biết sinh hoạt hàng ngày của nhau rất rõ. Một ngày anh chị gọi nhau từ 4 đến 6 lần, có khi hơn, nếu cần. Sáng sớm khi còn trên giường anh đã gọi: "Em ơi ! anh sắp đi tập võ đây hay anh đi siêu thị, hoặc anh đang đọc sách..." Chị cũng thế, gọi nhau thường xuyên. Chị sẽ đi Hoa Kỳ vào tháng tới, sống với phu quân vài tháng rồi trở về với mẹ. Mẹ chị gần 90 tuổi, chị không yên tâm nếu xa mẹ lâu ngày. Tôi mừng thấy chị vui tươi và thầm mong chị được mãi mãi hạnh phúc. Anh chị cùng học ở Đại học, tốt nghiệp xong làm việc cùng chung một chỗ, yêu nhau từ lúc còn sinh viên, vì hoàn cảnh mỗi người một nơi. Năm vừa qua, gần 70 tuổi đồng môn tổ chức lễ cưới cho anh chị, học trò mở tiệc mừng thầy cô. Anh chị cắt tất cả 7 cái bánh cưới, chị cười tươi, ánh mắt long lanh khi kể chuyện vui trọng đại.

Chúng tôi đi từ từ sang bên kia hồ, xem sóng to vỗ ầm ầm vào ghềnh đá. Trong khi các du khách đi xe ngựa, xe đạp hay đu đưa trên các xích đu gần bờ cát, chị em tôi tìm cái bàn sạch sẽ dưới bóng cây, ăn bánh mì, chè, chị S. mua ở chợ Tàu. Chị cẩn thận mang theo cả nước uống. Khi chị em bày thức ăn trên bàn. Máy con hải điều khá to, xinh xắn từ đâu chậm chậm đáp xuống, đi lại gần bàn. Chị S. bảo trước chị cũng thích nó vì nó xinh đẹp, nhưng coi chừng, nó mổ thức ăn bạn rất nhanh và mang đi nơi khác, dầu bạn dẫu kín trong bao nylon. Lúc trở về chị đưa chúng tôi mua vé đi Ottawa mấy ngày sau đó. Vé phải mua 3 ngày trước. May chị xếp đặt nếu không chị em tôi phải mua vé mắc. Tối, chúng tôi đến thăm mẹ chị S. ở tầng lầu dưới nhà. Bà cụ đẹp lão, phương phi, nói năng mạch lạc, không nhảm lẫn chút nào dù gần 90 tuổi. Trong bạn bè, có bao nhiêu người khỏe mạnh, sáng suốt ở tuổi của cụ ?

Hôm sau, chị S. cho chúng tôi đi St Lawrence Market cho biết. Chợ thật rộng rãi sạch sẽ, bày biện hàng hóa có đôi chút khác biệt so với Mỹ. Bacon có nhiều hạng, đặc biệt rất ít mỡ. Tôm hùm to nhiều lắm, nguyên một quày, 24 Gia kim/lbs, cheese hàng trăm loại, đủ mọi thứ cheese trên thế giới. Fruit Gallery la liệt, nhiều loại trái cây sắp ngay ngắn, mỹ thuật, trông thật hấp dẫn với màu xanh, đỏ, tím, vàng...

Chị cho đi viếng Underground of Business District dài từ Union Station đến City Hall, có đến gần 2 kms. Đến khu phố DƯỚI MẶT ĐẤT, tôi cảm thấy thật dễ chịu, không phải chen chúc, nóng nực như đường phố trên mặt đất. Người đi lại ở Underground ăn mặc lịch sự, cửa hàng sáng sủa, bày biện hàng hóa mỹ thuật, lối đi thật sạch và mát mẻ. Các ngân hàng to không kém chi ngân hàng lớn trên mặt đất, các hiệu ăn sang trọng... Cám ơn chị S. Nhiều khu phố Dưới Mặt Đất tôi chỉ biết qua sách báo nay mới được nhìn tận mắt.

Trở lại phố Tàu, nhiều tiệm ăn Trung Hoa đẹp và rộng rãi. Nhưng chị cứ đi cho đến nhà hàng Trung Hoa không to lắm so với các cửa hiệu khác, ghé vào. Tiệm Weyun Restaurant, tìm sấm ngon đặc biệt, có lẽ vì chúng tôi đang đói hay cả hai. Dù sao tình cảm chị dành cho chúng tôi đã làm cho 2 kẻ giang hồ thưởng thức các bữa ăn ở Toronto một cách ngon lành, thực tình như ở nhà, từ bún chả đến xôi đậu đen... Chị còn chưa kịp cho ăn bánh Flanc như đã dự trù thì chúng tôi đã phải lên đường đi nơi khác.

Chị S. là người con hiếu, người yêu chung thủy, người vợ tốt, người bạn hiền. Tôi cầu mong chị được nhiều hạnh phúc trong cuộc sống lứa đôi bên cạnh phu quân, người chị thương yêu từ thuở tóc còn xanh.

Ngọc Hạnh